

CÉGÉR

Jóval a reklámok megjelenése előtt, a középkorban kezdett elterjedni az akkori szolgáltatások, műhelyek, kereskedelmi tevékenységek figyelemfelhívó ábrázolása. A cégér, vagy más néven céhjelvény jellemezte a tevékenységet. A szolgáltatás eszközei egyértelművé tették, hogy az üzletek, műhelyek mivel foglalkoznak. Ez a fajta reklám ma is létezik, nem ment ki a divatból.

Talán a legfurcsább cégér a borbélyoké. Egy rúdon piros-fehér-kék ferde csíkozás, amely forog. Mit jelképezhet ez? Abban az időben a borbélynál nem csak haját vágtak, hanem fogat húztak, eret vágtak és egyéb orvosi beavatkozásokat végeztek. Ezek komoly vérzéssel jártak. A vászondarabokat, amelyeket kötözésre használtak kimosták, úgy ahogy és feltekerték egy rúdra száradni. Ha fűjt a szél azok hasonlóan néztek ki, mint a cégér.

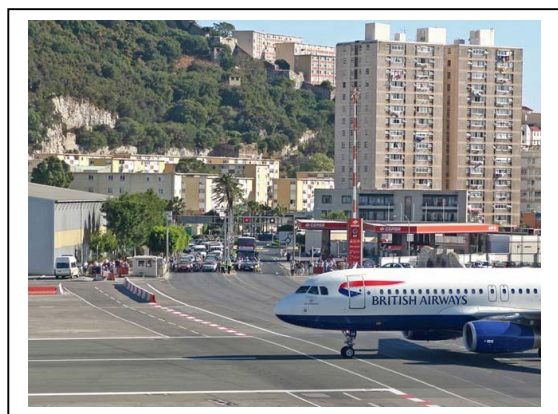
Régen a bűnösök nyakába is akasztottak cégért, rajta a vétkük ábrázolva. Így jött létre az a szókapcsolat, hogy cégéres gazember, vagy cégéres tolvaj.

Viszont van, aminek nem kell cégér, például a jó bornak.

FURA REPÜLŐTEREK

Az Egyesült Királysághoz tartozó Gibraltáron van egy repülőtér, amelyik szintben keresztezi a közutat. Képzeljük csak el, hogy autónkkal haladunk a körúton és egyszer csak jön keresztbe egy repülő, természetesen annak van elsőbbsége.

Vagy Madeirán a környező hegyek és a tenger miatt nagyon rövid volt a kifutópálya, volt is baleset emiatt. Úgy tették biztonságosabbá a leszállást, hogy cölöpökre épített felüljáróval hosszabbították meg a kifutópályát 70 méter magasságban.

HOLT – TENGERI TEKERCSEK

Vallásos iratok időszámítás előtről. Korabeli zsidó társaság rejthette el a Holt-tenger sivatagos partján lévő barlangban, ahol annak idején település volt. A Kumrán hegységi barlangokból összesen 900 tekercs került elő változó minőségi állapotban 1947-től. Viasszal lezárt agyagkorsók őrizték a leleteket, így tudtak hosszú ideig megmaradni. Helyben készítették őket borjúbőrből, amelyekhez a Holt-tenger vizét használták.

A korszokat és így a tekercseket beduinok találták meg, nem tudták azokat hasznosítani, így bekerültek a Régészeti Múzeumba. Héber, görög és arámi nyelven íródtak. Tartalmuk nagyjából megfelel az Ószövetségnek, de vannak eltérések és új írások is a szövegekben. Azért is jelentősek az iratok, mert az Ótestamentumi iratok csak másolatban maradtak meg a 9-10. századból.